

insignes personalitats va aixecar un *emporium* agrari provincial, la primera empresa social, una gran cooperativa de segon grau que durant una vintena d'anys va ser l'enveja del sector cooperatiu espanyol.

La seva mort prematura als setanta anys va coincidir amb la fi del règim franquista i amb la crisi i davallada definitiva d'un camp esgotat i relegat a un paper

subordinat dins el procés de transformació industrial del país. El sector agrari es va convertir en una economia subvencionada i necessitada d'ajuts permanents. Una sort ben diferent de la que Mestre havia somniat.

En la perspectiva de més de trenta anys passats, la figura de Joan Mestre ha quedat relegada, com la de tot el personal polític que va col·laborar amb el franquisme, i

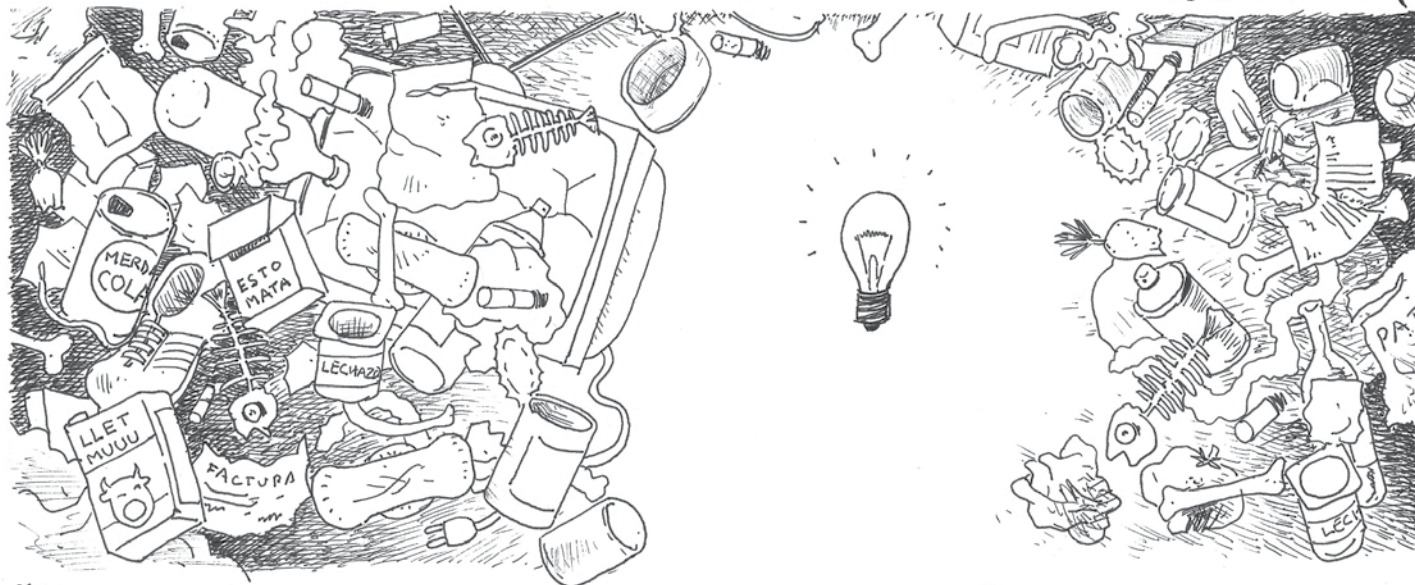
desada a les golfes de la memòria i a l'oblit absolut. Amb el temps ha quedat més que demostrat que tots els que van optar per entrar dins d'aquell joc i poder maniobrar, com va fer Mestre, entre les diferents famílies polítiques del règim, també en van formar part. Col·laboradors, d'alguna manera, del franquisme i, en conseqüència, participants gens neutrals que van contribuir a reproduir-lo i així els recordarà la història. »

comicamic

Anton Marc Caparó Pujol

"EL PROFESSOR D' HISTÒRIA"

de Joan F. Mira (s.XXI)

"VIVIM TEMPS DE TRIOMF PÚBLICAMENT ESTIMULAT DE LA IGNORÀNCIA I DE DESCRÈDIT INSTITUCIONAL DEL PENSAMENT, TEMPS DE PERSECUCIONS RENOVADES CONTRA NOUS JUDAÏTZANTS I NOUS HETERODOXOS; ÉS COM UNA ILLA PETITA ENMIG DE LA INDECÈNCIA GREIXOSA I OBTUSA DELS NOUS RICS ENJOIATS QUE BUSQUEN NOMÉS LA MANERA D'ATORDIR ELS HOMES JA QUE SATISFER-LOS ÉS MASSA DIFÍCIL, QUE PRETENEN CONVERTIR LA CIUTAT EN UN GRAN ESCENARI O PLATÓ TELEVISIU."